

РЕШЕНИЕ

№ 6335

гр. София, 26.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 01.02.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **9655** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 23846 от 04.11.2011 г., подадена от [фирма], [населено място], бул. С., [жилищен адрес] вх. „Д”, ап. 128, чрез упълномощения адв. Я. В., срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/30.06.2011 г., издаден от Е. М. Н. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП – С., потвърден с решение № 1734/04.10.2011 г. на директора на дирекция „ОУИ” – С..

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в частта на доначислен данък върху добавената стойност в размер на 19 714,80 лв., вследствие на непризнати вътреобщностни доставки за данъчен период м.08.2010 г., като незаконосъобразен, необоснован и недоказан, постановен в нарушение на материалния закон. Съобразно изложените в жалбата мотиви отправя искане за отмяна на ревизионния акт, като бъде признато правото му на данъчен кредит. Претендират се направените по делото разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОУИ” - С., чрез процесуалния си представител юрк. М., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

РА № [ЕГН]/30.06.2011 г. е издаден от Е. М. Н. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП – С. в резултат на данъчна ревизия за определяне на задълженията на

[фирма] по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ за периода от 01.08.2010 г. до 31.08.2010 г. Ревизията е възложена със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № 1008126/28.09.2010 г., изменена със ЗВР № 1010765/08.12.2010 г. Определен е срок за извършване на ревизията до 07.01.2011 г. Ревизионното производство е спряно със Заповед № 1100005/04.01.2011 г. и възобновено със Заповед № 1105878-В/18.05.2011 г. Заповедите са издадени от М. Г. Р. на длъжност началник сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., компетентен орган, съгласно Заповед № РД-01-6 от 04.01.2010 г. на Директора на ТД на НАП С.. В срока по чл. 117, ал. 1 от ДОПК е съставен Ревизионен доклад (РД) № 1008126/20.05.2011 г., връчен на упълномощен представител на дружеството-жалбоподател на 03.06.2011 г. Ревизираното лице е упражнило правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК да подаде възражение срещу констатациите в РД, което е постъпило с вх. № 1053-03-3160/17.06.2011 г.

Издаден е Ревизионен акт № [ЕГН] от 30.06.2011 г. от Е. М. Н. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП – С., компетентен орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК, определен със Заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 1105878 от 15.06.2011 г. Последната е издадена от лицето, възложило ревизията. РА е връчен на упълномощено лице от дружеството-жалбоподател на 19.07.2011 г. С вх. № 53-03-1484/29.07.2011 г., в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК, е постъпила жалба до директора на дирекция „ОУИ”.

С Решение № 1734/04.10.2011 г. на Директора на дирекция „ОУИ” при ЦУ на НАП – С., издадено в срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, РА № [ЕГН] от 30.06.2011 г. е потвърден. Решението е връчено на пълномощник на [фирма] на 11.10.2011 г., а жалбата до съда е подадена чрез Д”ОУИ”, с вх. № 53-02-423/24.10.2011 г. - в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, поради което като допустима следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт, включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Настоящият съдебен състав намира, с оглед направените по-горе констатации, че атакуваният РА № [ЕГН]/30.06.2011 г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия, съгласно цитираната Заповед за определяне на компетентен орган № К 1105878 от 15.06.2011 г. РА е съставен в предвидената форма съгласно чл. 119 и чл. 120 от ДОПК.

По приложението на материалния закон – ЗДДС:

В хода на ревизията е установено, че през ревизирания период лицето е извършвало ВОД на спрей за насекоми за Р.. Дружеството няма ДМА, няма собствени търговски обекти и транспортни средства, както и персонал. Търговската дейност се осъществява от управителя. Стоките се произвеждат от [фирма], с ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], с управител и едноличен собственик Д. А., който е управител и на ревизираното дружество. В хода на ревизията е представен Р. договор от 06.01.2010 г., сключен между [фирма] и [фирма], съгласно който [фирма] приема да произвежда аерозоли и други продукти по поръчка на възложителя, както и договор за превоз от 04.01.2010 г., сключен между същите страни, по силата на който [фирма] приема да извършва превоз на стоки по нареждане на [фирма] до определено място, съгласно

конкретната поръчка. За договорените услуги са издавани фактури и плащанията са извършени по банков път.

С РА е доначислен ДДС в размер на 27 600,72 лв. на основание чл. 86 от ЗДДС по фактури, издадени на „С. М. SRL” с ДДС № R026932393, „S. G. S.R.L.” с ДДС № R026932393 и „D. G. S.R.L.” с ДДС № RO 27120343 и деклариран от ревизираното лице като ВОД на стоки за Р..

Предмет на жалбата е доначислен ДДС в размер на 19 714,80 лв. по фактури, издадени на „D. G. S.R.L.”.

Съгласно констатациите на РА, [фирма] е декларирало ВОД с получател „D. G. S.R.L.” по фактура № 85/12.08.2010 г., фактура № 86/14.08.2010 г., фактура № 87/17.08.2010 г., фактура № 88/21.08.2010 г. и фактура № 89/24.08.2010 г. с предмет на всяка от фактурите „продажба на 16 800 броя спрей за насекоми”. При проверка в информационната система на НАП от обмена на данни с държавите-членки е констатирано, че румънският търговец е декларирал ВОП. Изпратена е молба за административно сътрудничество до приходната администрация на Р. и е получен отговор, съгласно който румънското дружество „D. G. S.R.L.” е липсващ търговец, както и че същото не е извършвало икономическа дейност на декларирания адрес. Във връзка с така получения отговор, органът по приходите е приел, че е налице фиктивна ВОД с цел избягване на данъчни задължения, както и че стоките, предмет на ВОД, са реализирани на територията на страната, с оглед на което е начислен ДДС в размер на 19 714,80 лв.

Жалбоподателят оспорва РА, като излага доводи, че в хода на ревизията са представени процесните фактури, придружени с потвърждения от румънския търговец. Потвържденията са подписани и подпечатани от „D. G. S.R.L.” Представени са 5 бр. СМР към всяка от доставките и тахометрични шайби, които удостоверяват движението на стоката към Р.. Към жалбата по административен ред са приложени и удостоверения за платени такси, придружени с фискални бонове, както и потвърждение на номера на ДДС на румънското дружество. Жалбоподателят поддържа тезата, че от така представените доказателства се налага изводът, че за дружеството са изпълнени кумулативните изисквания на ЗДДС и не дължи внасяне на ДДС по процесните фактури. Излага съображения, че погрешно в РД /на стр. 5/ е посочено че [фирма] е декларирало и извършило ВОД към „D. G. S.R.L.” с ДДС № RO 27036715, което обстоятелство е записано и на стр. 6 от РА, тъй като видно от представените 5 броя фактури продажбата на спрей за насекоми е извършена към румънското дружество „D. G. S.R.L.” с ДДС № RO27120343. Излага мнение, че получената информация по извършения обмен между приходните администрации, не е разчетена правилно от органите по приходите, тъй като не е посочено на какъв адрес е търсен румънският търговец и дали е търсен на адреса, посочен в процесните фактури. Счита, че отразеното във формуляра, че румънското дружество е липсващ търговец, се оборва от посоченото в представения в съдебно заседание по делото Акт за прихващане или възстановяване № 1069708/05.01.2011 г., че румънският търговец е регистриран за целите на ДДС в Р..

След анализ на събраните в хода на ревизията и представените с жалбата доказателства и като съобрази изложените от жалбоподателя доводи, настоящата инстанция намира жалбата за основателна по следните съображения:

В случая спорът се свежда до наличието на доказателства по смисъла на чл. 45 от ППЗДДС за извършени ВОД по процесните 5 броя фактури, издадени от

жалбоподателя към румънското дружество „D. G. S.R.L.” с ДДС № RO27120343.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС вътреобщностна доставка на стоки е доставката на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика - регистрирано по този закон лице, или на получателя от територията на страната до територия на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава - членка. На основание чл. 53, ал. 1 от закона, ВОД по чл. 7 се облагат с нулева ставка. Според ал. 2 на чл. 53 от закона, документите, удостоверяващи извършването на вътреобщностна доставка, се определят с правилника за прилагане на закона. Тези документи са определени в разпоредбите на чл. 45 от ППЗДДС, като са разделени на две групи - документ за доставката и документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територия на друга държава членка. Според чл. 45, т. 1, б. „а” от ППЗДДС документ за доставката представлява фактура за доставката, в която, когато получателят е регистриран за целите на ДДС в друга държава членка, се посочва идентификационен номер по ДДС на получателя, издаден от държава членка, под който номер му е извършена доставката. В случая ревизираното лице разполага с такъв документ, като при ревизията е представило фактури с получател „D. G. S.R.L.”, регистриран в Р., като е посочен идентификационен номер по ДДС на този получател, издаден от Р.. По съдържанието на тези документи не са направени възражения от органа по приходите, съответствието на идентификационния номер е потвърдено при проверката от румънските данъчни власти. От справка на интернет страницата <http://ec.europa.eu> се установява, че ДДС номерът на румънския търговец е валиден и към настоящия момент.

За доказване на извършване на ВОД по процесните фактури в хода на ревизионното производство жалбоподателят е представил ЧМР, квитанции за платени пътни такси към МФ Агенция Митници, тахографски шайби и потвърждения към всяка фактура.

Документите, които следва да се представят за доказване на изпращането или транспортирането на стоките са разграничени в няколко хипотези по чл. 45, т. 2, б. „а” – „в” от ППЗДДС, в приложимата за ревизираните периоди редакция, ДВ, бр. 6/2010 г., в зависимост от това за чия сметка и от кого е извършен транспортът. В чл. 45, т. 2, б. „а” от ППЗДДС е предвидено, че документи, доказващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка са транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или от упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът. Именно тази разпоредба е приложима в случая, тъй като според данните по делото транспортът е извършен от трето лице – [фирма] за сметка на получателя. От съдържанието на чл. 45, т. 2, б. „а” недвусмислено се установява, че изискването за представянето на визираните документи е алтернативно, т.е. представянето на който и да е от двата документа е достатъчно за доказване на транспортирането. В конкретния случай са представени и двата вида документи. При извършената проверка при ревизираното лице същото е представило международни товарителници за транспортиране на стоките от Б. до Р., като изпращач на стоките е посочен [фирма],

а като получател румънското дружество D. G. S.R.L., с посочен адрес в [населено място] и идентификационен номер; като превозвач е посочено [фирма] - [населено място], [улица], товарителниците са подписани от представители, съответно на изпращача, на превозвача и на получателя, както и съдържат печати на същите дружества. Тези товарителници не са оспорени от органите по приходите, не са извършени съответни проверки при превозвача, който според данните в самите товарителници е българско дружество с посочен адрес и представляващ управителят на ревизираното дружество. Съгласно чл. 9, т. 1 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), товарителницата удостоверява, до доказване на противното, условията на договора и получаването на стоката от превозвача.

Същевременно, от събраните доказателства, включително по линия на международното сътрудничество, не може да се направи извод за неистинност на подписите или печатите върху товарителниците или други данни посочени в тях. Обстоятелството, че румънското дружество не е отговорило на поканите, изпратени от румънските данъчни органи при извършената проверка от румънските данъчни власти, не води до извода, че товарителниците са неистински. Изискването по чл. 45 от ППЗДДС е доставчикът да притежава посочените доказателства. В случая именно доставчикът е представил товарителниците, които носят подпис и печат на получателя, чиято истинност не е оспорена и не е опровергана. Затова, обстоятелството, че получателят не е представил товарителници, не доказва нито, че такива не са съставени, нито че подписът в представените товарителници за получател не е на представител на дружеството, посочено за получател, което в случая е румънското дружество.

Наред с товарителниците, от страна на ревизираното лице са представени писмени потвърждения от получателя на стоките - румънското дружество D. G. S.R.L., че стоката е получена от него. От съдържанието им недвусмислено се установява, че получателят е потвърдил получаването на стоките. Липсващите реквизити от предвидените в чл. 45, т. 2, б. „а” от ППЗДДС в потвърждението, дата и място на получаване, и вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът се съдържат в товарителниците. Установено е и плащане по банков път на дължимите суми по процесните фактури.

Предвид изложеното, представени са всички документи, които съгласно приложимите разпоредби на чл. 45 от ППЗДДС са необходими за доказване на вътреобщностна доставка. Наред с това, по делото е безспорно установено, че получателят е декларирал осъществените доставки като вътреобщностни придобивания в подадените от него V. декларации. Декларирането на доставките като вътреобщностни придобивания във V. декларациите на получателя не може да бъде прието безусловно като доказателство за осъществяване на ВОД, но в случая данните за декларирането съответстват на доказателствата, представени от доставчика за доказване на ВОД, поради което служат за допълнително доказателство, че стоките действително са напуснали територията на държавата-членка на доставката (съгласно съдебното решение на делото “Т.”, С-409/2004 на СЕО).

Настоящият състав намира, че данните съдържащи се в отговора на румънските данъчни власти, дадени в посочения по-горе отговор по формуляр "S. 2004", не опровергават извода за наличие на вътреобщностни доставки. Несъмнено, тези формуляри за обмен на информация по линия на административното сътрудничество

в областта на ДДС представляват официални документи, съставени от държавен орган в кръга на предоставените му правомощия, но данните, събрани при извършените проверки и разследване по чл. 5 от Регламента, следва да бъдат преценени наред с останалите доказателства по делото и във връзка с нормативно предвидените изисквания за доказване. В отговора е посочено, че румънското дружество не е извършвало икономическа дейност на декларирания адрес, без да е посочен този адрес, направен е извод, че дружеството е липсващ търговец и е заявено, че са стартирани законовите процедури за избягване на данъци срещу дружеството и то ще бъде направено неактивно във V. веднага щом е възможно.

Румънските данъчни власти не са отрекли регистрирането на територията на Р. на фирма с наименование D. G. S.R.L. - Р., но при извършената проверка не е намерен неин представител, поради което в S. формуляра е изложено твърдение за вероятност, че фирмата е липсващ търговец. Това понятие е регламентирано в Регламент 1925/2004 който е регламент по приложението на Регламент 1728/2003 и то означава търговец, който е регистриран като данъчнозадължено лице за целите на ДДС, което потенциално, с намерение за измама, придобива или създава впечатление, че придобива стоки или услуги, без да заплаща ДДС и доставя тези стоки или услуги с ДДС, без да превежда дължимото ДДС на съответния национален орган. Едва когато са изяснят (докажат) всички тези предпоставки, визирани в чл. 2 от Регламент 1925/2004, тогава може с категоричност да се твърди, че фирмата е липсващ търговец. Такива данни в S. няма, а ДДС номера на получателя в Р. е валиден и към настоящия момент. След като с товарителниците, както и с допълнително представените квитанции за платени пътни такси и тахографски шайби е доказано, че стоките са изпратени от Б. и са превозени до Р. и са получени от румънската фирма D. G. S.R.L., то са налице ВОД, които се облагат с нулева ставка. Коментираните в решение № 1734 от 04.10.2011 г. обстоятелства дали превозното средство, с което е извършен транспортът е собственост на превозвача е неотнормосимо към настоящия спор.

Предвид гореизложеното, съдът намира за незаконосъобразен извода на ревизиращите органи, че ревизираното лице не разполага с документи, удостоверяващи извършването на ВОД по смисъла на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС, поради което неправилно доставките са третирани като такива с място на изпълнение на територията на страната и са обложени с ДДС при ставка 20%, начислен на основание чл. 86 и във връзка с чл. 25, ал. 1, 2 и 5 от ЗДДС към датата на възникване на данъчното събитие.

Следователно РА следва да бъде отменен като неправилен и незаконосъобразен в частта на доначислен данък върху добавената стойност в размер на 19 714,80 лв., вследствие на непризнати вътреобщностни доставки към D. G. S.R.L. за данъчен период м.08.2010 г.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноси в размер на 2 550 лв., представляващи 50 лв. заплатена държавна такса и 2 500 лв. адвокатско възнаграждение.

Воен от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 18–ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], Ревизионен акт № [ЕГН]/30.06.2011 г., издаден от Е. М. Н. – старши инспектор по приходите в ТД на НАП – С., в частта на доначислен данък върху добавената стойност в размер на 19 714,80 лв., вследствие на непризнати вътреобщностни доставки към D. G. S.R.L. за данъчен период м.08.2010 г.

ОСЪЖДА Дирекция „ОУИ“ при ЦУ на НАП - [населено място] да заплати на [фирма], [населено място], ЕИК по БУЛСТАТ[ЕИК], сумата 2 550 лв. (две хиляди петстотин и петдесет лева) разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

СЪДИЯ: